God hälsa för hela familjen.

Fru Mary Fourgere, Larry's River, N. S., skriver:—
"Under flera år var jag besvärad av förstoppningar, till dess en dag en vän rådde mig att försöka Dr. Chase's Kidney-Liver Pills. Jag försökte dem och måste tillstå att de ha givit mig mer hjälp än all den medecin jag konsumerat under de senaste tio åren."

Den nyaste idén inom medecinska området är att förebygga allvarligare sjukdomar genom att förebygga mindre viktiga sådana.

På grund av att ungefär 90% av allvarligare sjukdomar uppstå genom komplikationer av njurarnas och leverns oregelbundna verksamhet, och Dr. Chase's Kidney-Liver Pills verka för en regelbunden funktion av dessa organismer, kan detta preparat rekommenderas som det mest effektiva.

Ryggvärk, huvudvärk, dålig matsmältning, förstoppning etc., försvinner genast efter användandet av denna regulerande medecin.

Dr. Chase's Kidney-Liver Pills.

35 cents per ask i alla affärer eller direkt från Dr. A. W. Chase Medicine Co. Limited, Toronto 2, Canada.

VÄDERLEKSNOTIS FÖR S. C. T.

Trettiotvå (32) grader under noll vid soluppgången var det på morgonen den 17 februari i Shaunavon med omnejd.

E. A. Nylund.

ETT BERIKTIGANDE.

Med anledning av att undertecknad blivit beskylld för att hava insänt en skrivelse till tidningen undertecknad Sara Johnson vill jag härmed förklara att detta ej är med verkligheten överensstämmande, varför jag skulle vilja anmoda Sara Johnson att uppgiva sitt namn och adress – till redaktionen. Likaledes vill jag meddela att den skrivelse från Lac du Bonnet beträffande den fest, som anordnats där den 19, ej är avsänd av mig.

Oscar Johansson.

Beträffande det sista meddelandet vill redaktionen bekräfta att efter vidtagen undersökning det visat sig att uppgiften angående Riverlands ungdomsklubbs fest ej varit avsänt av mr. Johanson. I detta sammanhang vill vi bedja ungdomsklubben utse en korrespondent till oss, som kan förse oss med de nyheter, som klubben önskar få publicerade.

RED.

FRÅN EDMONTON.

Då S. C. T:s upplåtit en del av utrymmet i en avdelning för "Ordet Fritt", till sina läsare, vill undertecknad även draga ett strå till stacken. Här i Edmonton har frågan om en svensk luthersk församling på det yttersta i dessa dagar blivit synnerligen aktuell. Som initiativtagare står pastor Lindkvist, vilken även varit här ute och inbjudit sina landsmän att bilda en församling. Det borde vara förutsättningar att genomföra en sådan plan i en stad med så stort antal svenska innevånare, om intresset låg i den riktningen. Men det fordras ej enbart intresse, utan även kapital är något önskvärt vid starten. På ett möte framlades förslaget om att inköpa ett hus i stadens centrum, och priset var $8.000. Vad tilläggsumman blir innan det blir i ordningställt som kyrka, kan ju ej på förhand bestämmas. Sedan måste det helt naturligt vara en ledare, och då man börjar reflektera över hur den ekonomiska frågan skall lösas, torde man med Luthers katekes få fråga, hur sker det?

Då det förut finnes en Norsk Luthersk församling på platsen synes det ej vara outförbart, att brödrafolken genom en sammanslutning enades att gå gemensamt. Vi kunna hjälpa till att fylla de många tomma platserna i både Lutherska kyrkan, samt i Svenska Baptistkyrkan. Då någon önskar höra en god predikan är det av underordnad betydelse om talaren är norsk, eller svensk, eller tillhör någon annan församling än den lutherska. Det viktigaste är om man uppfattar den rätt. Det vore önskvärt om någon annan ville giva sin tanke tillkänna och på så sätt komma till något märkbart resultat.

Edmontonsvensk.

FRÅN FORT FRANCES.

I S. C. T. av den 10 februari innevarande år, har en person, som tecknar sig "En av de närvarande", fått infört en liten notis från Fort Frances, Ontario, vari han utgjuter sin galla över svenskarna i Fort Frances.

Som denne notisskrivare tycks stå så högt, att han själv upphöjt sig till vår domare, varför är han då anonym? Varför vågar han ej framträda öppet och artigt? Jo, därför att han vet själv att hans skrivelse är vilseledande.

Att ni anser oss dumma och intoleranta därför att vi vägra att upptaga i vår syskonring personer, som bedriva lönnkrögeri och langning, detta aktade ni er att omtala, ty då kanske notisen hade fått en annan betydelse.

Ni borde betänkt er två gånger innan ni skrev eder notis för att nedgöra edra landsmän i Fort Frances inför S. C. T:s läsare.

Att ni på allt sätt försöker att komma Logen Vänskapsbandet till livs synes tydligt framgå av er notis, vilket i så fall ej är första gången. Men det torde nog ej lyckas för eder denna gång, därtill har ni använt alltför smutsiga vapen.

Vad beträffar våra landsmän i International Falls, så har samarbetet varit det bästa möjliga hittills och hoppas jag att det må bli lika gott i framtiden, trots edert arbete i motsatt riktning.

Fort Frances den 18 februari 1927.

Albin Lögdkvist.

OGOPOGO.

Många äro väl vi, församlade i vårt bördiga, fruktbara adoptivland Canada, som ännu minnes, somliga med litet misstroende och återigen många som äro säkra på sin sak, att det verkligen fanns ett så kallat Storsjöodjur som förnöjde sig med att skrämma folk där hemma i gamla oförglömda Jämtland. Jag för min del hade aldrig tillfälle att se varken odjuret eller Storsjön, ty de nötta barnskorna tillåto aldrig en sådan lång resa utom vår egen lilla by. Och som sjön låg längre ner åt landet, var avståndet ganska stort från min hemplats, varför endast ryktet därom blev mig bekant i barndomsåren, men jag minnes ännu huru vi som barn fruktade för att besten skulle taga sig ett strövtåg inåt landet någon mörk höstkväll, och därför var det alltid säkrast att vara inne på kvällarna och spela små äventyr framför den öppna brasan.

Tjugo år ha nu förflutit sedan dess, det svarta skägget har vuxit ut och gråtnat runt mungiporna. Ryggen harböjts under arbetsoket och barndomsminnena och sagan om det hemska Storsjöodjuret ha redan glömts bort, då jag återigen väckes ur ålderdomens sköna, ljuva slummer med ett nytt hemskt rykte om ett vattenvidunder i vår stilla, fredliga Okenagan lake. Namnet på odjuret torde troligen vara uppdiktat, ty den engelska ordboken saknar förmåga att uppvisa odjurets namn som lyder "Ogopogo", men att besten finnes till eller fanns till en gång, det är ju bevisat sedan Ola och jag voro ute och bringade i hand den farliga förskräckelsen. Då ryktet först begynte sprida nyheten, var det ju naturligt att skulden skulle falla på den väliga whiskyn och att endast berusade personer kunde inbilla sig en sådan dumhet. Landets mest lärda kommo ner till sjöstranden med kikare i hand och även från Forenta Staternas mest lärda hörn kommo prister, professorer och åskådare — de flesta med en skepsis i näven och med den stolta tanken i hågen att de skulle taga odjuret levande eller död. Våra mest "penningesprängda" individer bjöde tusentals dollars i skottpengar och i vårt lilla museum byggdes på förhand ett stort glashus till förvaringsplats åt Ogopogo.

I ortens tryggetidning ritades porträtt för att giva oss ett tillfälle att bli bekanta med skönheten, den hade kroppen som en orm, och var ungefär 25 fot lång. Huvudet var som på ett får, så milt och med blåa ögon och det kunde simma ifrån en vanlig "Tinlizzy," då den gick för full "ånga", varför det därför var svårt att komma Ogopogo in på livet, även om den gick litet för nära land. Barnen sutto i mammas knä på kvällarna. Kvinnorna voro borta ifrån teatern efter skymningen o. i de stora "Beerparlors" kring vackra glasbord sutto männen och vaktade på vilddjuret, mest kanske sedan de första fem drinkarna hade sjunkit ner. Ola och jag gjorde beredskap till ett anfall på fridstöraren och en vacker afton vid solnedgången sköto vi vår lilla skuta i sjön. Från vår egen svenska snillrika börd beställde vi en båt för ändamålet. Plåtbeslagen på utsidan samt med långa vassa taggar som stucko ut till motvärn emot ett oanat anfall i mörkret. Kostnaden för detta slagskepp hade dragit iväg med den största delen av vår "vintersteak", men hoppet att infånga Ogopogo, för vars infångande tusentals dollars voro utlovade gav oss tillfälle att glömma de stora uigifterna, och glad i hågen samt laddade som vi voro med olika förnödenheter gled vårt stolta lyckoskepp ut till sjöss i den sena natten.

Vi hade drivit omkring på sjön i fem timmars tid ivrigt lyssnande till varje liten rörelse, då vi till sist med vår lilla strålkastare, en — sportlampa, — tyckte oss se ett långt föremål flytande på vattnet. Från början trodde vi att det kanhända var en kringflytande timmerstock eller något bråte, som av vinden drivits ut från land, men då vi kommo närmare kunde vi tydligt se ett vackert fårhuvud sticka upp ur vattnet. Troligen sov besten, ty de små, vackra, blå ögonen voro slutna och kroppen låg nästan orörlig, med undantag av en liten vaggning då den drog efter andan. Nu var tillfället inne att mätta vårt öråpslag åt jätten innan han vaknade till liv, men på vilket vis skulle vi taga livet av honom utan att plåga odjuret för länge, eller utan att förstöra hans goda ansiktsuttryck. Ola sade: "låt oss bedja vår kortaste bön vi kan först, för den händelse besten skulle göra slut på oss eller kan du simma?" På denna fråga svarade jag glatt och ljög ett ja. Vi körde vår skuta tätt intill huvudet och med en van hand lade vi en säker snara omkring kräkets hals. Jag var ju van att tala till mina bröder, fårskallar ifrån de jämtländska fjällen där jag trampade i vall med getter och får, så vi skulle nog trösta Ogopogo om han vaknade innan vi strypt livet ur honom. Ola drog repet omkring en stark stolpe i båten, ditsatt extra för detta ändamål, och jag lade en en ny mullbänk, spottade i händerna och satte med säkra årtag skutan igång. Ogopogo begynte vrida på sig ett tag samt flöt upp litet högre på vattenytan, troligen för att lättare kunna röra sig till anfall. Men repet blev alltmera spänt och livet hade troligen lämnat honom innan han riktigt vaknade. Efter en halv timmes färd stannade vi för att räkna ut huru vi skulle placera vår lön för Ogopogos infångande. Det skulle taga alltför stort utrymme att här räna upp allt det vackra som skulle köpas hos Eatons åt gumman, barnen och de oskiljaktiga vännerna. Alltnog vi skulle taga en god del ur Eatons stora butik.

Just vid soluppgången lade vårt stolta slagskepp till invid land. Nyheten om vår goda fångst och nyfikenheten gick som en blixt genom staden och snart voro tusentals människor där för att betrakta den döde Ogopogo. Barnen stormade in på oss och togo oss i famn. Där funnos sota, vackra jäntor med rosenröda läppar som viskade vackra ord i örat på oss och kallade oss Hero's och där funnos unga och gamla gummor med ett och två barn på armen som skickade sig själva och även oss på munnen. Där funnos halta och ryggiga, feta och självförståndiga män som skakade hand med oss och bjöd på drink's, och vi kände oss nästan som ett nygift prinspar, så genomdränkta med heder och ära blevo vi emottagna. Nu skulle Ogopogo i landty stadens "major" och dito styrespinnar kommo klädda i fina "rubberhandskar" och ett vitt fint lakan att lägga kräket på. Omkring tjugo starka handfasta karlar ställdes i led att hjälpa till med tungvikten, och vi kunde höra huru allas hjärtan liksom slogo dubbla slag just före slutakten. Men glädjen blev kort, kanske kortast för Ola å mej, ty det kom snart i dagen att vår stolta Ogopogo endast var ett konstgjort kräk, förfärdigat av några av stadens ungdomar just för att spela den lärda skaran som var på jakt efter bytet ett gott spratt.

Ungarna kastade smästen på oss, männen svuro i kvinnans närvaro, (usch så fult) och gummorna torkade sig om munnen, troligen för att utplåna det sista märket av Copenhagen snuff. Ola sa': "låt oss hoppa i sjön". Jag fick kramp i själen och kunde ej svärja rent, utan darra på rösten. Vårs gummor och barn hade just anlänt med extra skjuts, ty stadens regering hade sänt order efter dem. Till vår ära hade en stor fest anordnats på stadens finaste hotell, och nu måste vi draga oss undan för att gå hem under det att eder och fula ord slängdes efter oss. Men den döda Ogopogo är i alla fall död nu och Forenta Staternas mest lärda stjärne-"kikare" ha i ro och frid gått hem till sitt kall, sitt land och sina familjer.

Vänligen
Ludde.

Det bästa LÄKEMEDEL som kan erhållas för pengar!

50c. per ask på alla apotek.

Bygdekrönika.

Som jag hört genom brev och hälsningar från vänner och bekanta som lämnat vårt distrikt att de vilja se mera i S. C. T. av vad som händer och sker här hemma må jag igen sända en krönika.

För de senaste två månaderna — för närvarande — och för en tid framåt är här ingenting av så stor betydelse som chiropractic. En chiropractor mr. H. E. Minty från Brandon har nämligen öppnat praktik hos mr. Gust. Person i den svenska kolonien Stockholm och som det ser ut, har visst varenda en eller varannan människa på en radie av många mil ett eller flera fel på sin ryggrad eller sitt nervsystem, och förundrande historier om Minty's förmåga att rätta till ryggkotorna samt giva hälsa och krafter åt hans patienter är det dagliga samtalsämnet. Om någon skeptiker inte mår riktigt bra, kom till Stockholm och se för dig själv och bliv frisk.

Naturligtvis har Ni läst O. L. Holmgrens upprop i S. C. T. för den 10 februari angående Svenska Förbundet. Om ni inte har läst det så läs det redan nu med det i fråga och se igenom detsamma, och finner ni det inte så låt mig tala om vad uppropet gäller. Saken gäller helt enkelt att alla svenskar i Canada böra förena sig i ett stort förbund på så sätt, att på platser där det är nog många svenskar att bilda en lokalavdelning, detta bör göras och där endast en eller flera svenskar äro bosatta utan utsikt att bilda en lokalavdelning böra de ingå direkt i Förbundet. I vilket fall som helst skriv till förbundets sekreterare mr. O. L. Holmgren, 418 Sinclair Str., Winnipeg.

Här hemma hos oss i Dubuc och Stockholm hava vi redan bildat en lokalavdelning och en till är under bildande, och som vi här har Round Lake under vårt beskydd och det vi har det för alla svenskar i landet så betydelsefulla midsommartinget så beder jag Eder redan nu börja göra förberedelser så vi kunna mötas vid den naturskona sjön Round Lake i midsommar 1927.

Freija Recreation Hall C:o hade sitt årsmöte häromdagen samt på samma tid och plats (nämligen Freija Hall) mötes godtemplarlogens styrelse till årsmöte och som alla systrarna äro "shareholders" i Freija Hall hade de även kär och stämma i "Hall-delegaterna" möte. Inkomster och utgifter för 1926 balanserade på en summa av $200.00, en hel del förbättringar voro vidtagna och det beslöts även att till hallen anskaffa ett nytt piano. Avenledes diskuterades frågan angående inregistreringen. När salen byggdes för snart 20 år sedan hade vi ingen "Community Hall act" i Sask. utan måste vi inregistrera salen under "Company's act" och som avgiften för närvarande uppgår till $15.00 per år och anslutningen till Community Hall act är avgiftsfri, tillsättes en kommitté av två medlemmar att studera de två förordningarna och om "shareholders" äro lika skyddade under den nya förordningen fick styrelsen i uppdrag att föranstalta om registrering under den nya eller "Community Hall act". Mötet var i allom lyckat och utgjorde en god inspiration till fortsatt samarbete inom vårt samhälle.

Har du undertecknat det nya veteringskontraktet ännu och har du gjort ditt bästa att få så många av dina grannar som möjligt att göra detsamma och därmed bli medlemmar i denna för oss farmare så nödvändiga institution? "Vetepoolkommittén", som har hand om de nya kontrakten här, hoppas att få alla de gamla medlemmarna tillbaka och även en hel del nya. Om så kunde ske på alla platser i vår provins, samt Manitoba och Alberta, vore farmarens ställning tämligen säkerställd för en tid framåt. Men glöm inte bort när du ser och hör denna vår tidning kriticeras att "the Northwest Grain Dealer Act" med understöd från andra spannmålsbörser jorden runt, betalar ut berörda summor endast för att försoka motarbeta oss farmare och våra financiella intressen för att därmed skaffa sig själva förmåner.

Jag måste här nämna en del om United Farmers. I vårt distrikt anses denna förening lika nödvändig som alla organiserade arbetare anser sina fackföreningar nödvändiga för dem. Har du givit akt på broder farmare hur järnvägsmän begära förhöjning och hur de på grund av sin starka organisation få denna beviljad och hur järnvägarna låta dig och mig betala den genom att betala lite mer för den säd vi sände iväg ut, och för det gods vi köpa? Vi ha därför bildat en avdelning av United Farmers här med Freija Hall som mötesplats och avdelningens namn är Freedhome. Fredagen den 18 februari var en av föreningens organisatörer mr. A. R. Reusch från Yorkton här och höll ett inspirerande föredrag och skada blott att inte vår lokal var alldeles fullsatt av män som en sådan föreläsning skulle berett största nytta. Vår avdelning kommer att sända delegater till denna organisations första möte, som kommer att hållas i Moose Jaw den 22 mars och kommer att bli en av de betydelsefullaste konventioner som hållits i Western Canada.

Jag måste även i samband med ovanstående nämna om Live Stock Pool, men för att inte trötta ut läsekretsen skall jag endast nämna att Dubuc Local hade möte i Dubuc lördagen den 19 februari för val av en delegat för distrikt — 5 — Shipping association n:o 22 bestående av Grayson, Dubuc, Stockholm och Esterhazy och blev Gust. Person, Stockholm vald till delegat, sedan mötet talade med honom genom inturbant telefonsamtal och fått hans medgivande. Så broder farmare om du tror på en möjlighet, om förbättrade förhållanden inom detta område, se inte likgiltigt på vår rörelse, utan besök kommittén i ditt distrikt och skriv på ett kontrakt för medlemskap.

Måndagsaftonen den 21 februari hade familjefäderna i vårt skoldistrikt en minnesrik afton som länge kommer att bevaras i kär hågkomst. Vår nya skollärarinna miss Clark hade nämligen sänt en inbjudan till alla som voro över tjugofem år att mötas vid Freija Hall nämnda afton, och det säger sig självt att våra ungdomar koka av harm bara för att de inte kommit till denna världen några år tidigare.

Programmet var så uppsatt att det skulle passa alla, och för att tala någott därom så låt mig nämna en cornflake race. Ögonen bundos för på 10 herrar och tio damer, varje dam fick en tallrik med cornflake och så skulle hon mata in all den där "flaken" i munnen på sin kamrat med en tesked, ("Juse you bet") och den som först blev färdig skulle få ett pris, och pristagare blev Sigurd Sundberg som fick ett paket "cornflake"; så var det "baloon dance" där de skulle trampa sönder de där blåsorna för varandra och de som längst kunde spara sin fick priset. Andrew Mattsson tycktes ha långa ben och trampade sönder de flesta av dem och på samma gång vann han priset, varför hans partner mrs. Mattson, fick en ask chokolad. Vidare var det kappsäckrace" där två skulle taga kappsäckarna och springa till andra ändan av salen, öppna dem, klada på sig alla kläderna som voro där, och så vidare. Programmet bestod för övrigt av sång, musik, uppläsning etc.

Klockan 12 bestods på kaffe och mat. Miss Clark delade då ut kort av olika figurer skurna i två delar, och lingo då männen söka damerna tills de funno sin partner, varefter den smakligaste måltid avåts.

Miss Clark som är en energisk lärarinna hade ställt till denna fest för att bli bekant med den äldre befolkningen, och är att märka att hon själv tillagat och bestod på all förtäring.

Till avslutning på det hela höllos tal av Arthur Salbod, Andrew Mattson och Oscar Freed.

Lars och Peter Ekstrand spelade "Old Time musik" för aftonen.

Som jag i den här krönikan har haft orsak att nämna Gust Person, Stockholm, ett par gånger, så skall jag tala om hur det gick till när Leonard Wreede från Wadena o. nämnde Gust. möttes vid Round Lake i fjol sommar. Jo, jag själv, Gust. och några andra hade varit vid midsommartingsplatsen för att göra nödvändig förberedelser för det stora tinget, och när vi voro färdiga att lämna platsen kommer en fin automobil och ut kliver en stadig karl, som jag förut var bekant med honom blev det ju presentationer och sedan språkladdan kommit riktigt i gång och Wrede från Waden och Gust. Person från Stockholm funnit ut att de båda voro från Medelpad i Sverige, skulle ni ha sett huru duktiga dom blev, och de måste för säkerhets skull upp och skaka hand ännu ett par gånger, det var så vi, dom andra, som var hälsingar nästan funderade på att kasta dem i sjön, men godhjärtade som vi alltid varit kommo vi snart överens igen, och gingo i stället in på mr. Stendahls trevliga restaurant och låto oss väl smaka hans goda kaffe och smörgåsbord.

Oscar Freed.

Saskatoon Tannery Co.
(Saskatoon Garveri Co.)
208—22nd St. Saskatoon Sask.

Expert garveri för hudar och skinn. Vi betala fraktkostnaderna för alla hudar som sändas till oss för garvning. Allt arbete garanterat. Begär prislista. Hudar och skinn köpas.

Första Maj-blomman firar 20-års jubileum i år.

En av Sveriges förnämsta och säkerligen mest populära inkomstkällor för välgörande ändamål är Förstamajblomman (till lungsotens bekämpande) som uppkom år 1907 på initiativ av fru Beda Hallberg i Göteborg. Med en enkel början av 138,500 blommor första året har den under årens lopp vuxit till den respektabla siffran av 4,000,000 blommor, som numera årligen säljas i vårt fäderneland.

Såsom redan antytts i dessa spalter har Majblomman Corporation i Amerika, med högkvarter i Providence, Rhode Island, beslutat att, med anledning av firandet detta år av Förstamajblommans 20-års jubileum genom importerandet av den äkta Majblomman i en halv million exemplar att spridas härute.

I nedan återgivna brev, adresserat till sekreteraren för Majblomman Corporation i Amerika, uttrycker Fru Hallberg sin tillfredställelse häröver som följer:

Käste Herr Österberg

Att mitt hjärta sväller av glädje över att mina kära landsmän i Amerika ordnat så innerligen rart att vi få tillsammans bära Sveriges lilla 20-åriga majblomma som rekvirerats i halva miljonen — det måste ju en var förstå!

Hur skall jag rätt kunna frambära detta mitt hjärtas tack det vet jag inte; Ni måste få en känsla genom våra tankars tanke.....

Vid vårt första sammanträde för året meddelade jag vår kommitté den glädjande nyheten som fördes till protokollet på uppmaning av vår ordförande Landshövding Oscar von Sydow som bad få framföra sin varmaste hälsning till Eder Corporation.

Den lilla blåsippa som medföljer är lika den som 1907 vann allas hjärtan i sin stad Göteborg trots att den var enkel och doftlös. Ingen kunde väl då ana att dess livstid skulle bliva 20 år!

Ja, sagan om den lilla örten, "som är en läkedom för bröstet", är ju i sanning underbar och jag känner mig så ödmjukt tacksam mot försynen som gav mig denna gåva att frambära till hjälp och tröst för lidande medsyskon i livet.

Eder mycket tillgivna
Beda Hallberg.

Oregelbunden mage. "Under en längre tid led jag av huvudvärk, dålig matsmältning och oregelbunden mage", skriver fru S. Goiczynski i Jamestown, N. Y. "Efter att ha använt åtskilliga flaskor av Dr. Peters Kuriko mår jag förträffligt och min hälsa förbättras dagligen." De märkliga resultat som uppnås genom bruket av detta utmärkta örtmedel beror på dess inverkan på mismältningen och avföringen; det avlägsnar förskämda och giftiga ämnen genom att öka urinavsöndringen och reglera magens verksamhet. Det hjälper naturen att bygga upp systemet och frambringa hälsosamt, fast hull samt nytt, rikt, rött blod. Kuriko är ej en vanlig handelsvara, utan tillhandahålles av speciella agenter direkt från laboratoriet av Dr. Peter Fahrney & Sons Co., Chicago, Ill.

Levereras tullfritt i Canada.

LÄKARE OCH TANDLÄKARE

Dr. P. A. ECKMAN
Svensk Tandläkare
Gott Tandläkarearbete
Hörnet Main St. & Logan Ave. Telefon 86 667

DR. S. C. PETERSON
SPECIALIST i Hud-, Köns-, Urin- och Veneriska sjukdomar, har flyttat från 401 till 506 McArthur Bldg.
Ovanför Child's Restaurant.
Kontorstid: 10—1, 3—6 och 7—8
Telefon 24 165 Svenska talas.

BLIV ICKE BLIND.

H. RUFUS ISAACS, D. O.
Ogon Specialist.
Dufferin—Main, Wpg. Tel.: 56 215

Dr. T. A. M. Hughes, M.D.C.M.
Specialist
i hudsjukdomar, "goitre", körtel- och veneriska sjukdomar.
Kontor 638—640 Somerset Bldg.
WINNIPEG.
Kontorstid: 10—12 fm. 2—6 em. Skriv och bestäm tid för konsultering.

DR. F SEDZIAK
Polsk läkare och kirurg.
Allmän praktik.—Kvinnosjukdomar. Förlossningar.
Bostad och kontor:
285 Redwood Ave. Winnipeg.
Telefon: 54 917.
Mottagn.-tider: 11—1, 2—6, 7—9 på kvällarna.

DR. J. SCHMIDT
NATURLÄKARE.
315 Avenue Block, Tel. 87 595.
Specialist i kroniska sjukdomar.
Praktisk erfarenhet sedan 1910 vid ledande hälsosanatorium för läkarevetenskap utan droger.

DR. E. MUNCK
Massage och elektriska behandlingar.
Suite 7, Empire Block.
Hörnet MAIN & LOGAN
ovan Liggett's Drug Store.
Mottagningstid: 10—8.

DR. BRANDSON
LÄKARE
216 Medical Arts Bldg.
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen
Telefon 21 834

DR. GRAHAM WILSON
Specialist.
Njurlidande, blodsjukdomar, veneriska sjukdomar, hudsjukdomar. Mottagningstid 9 f.m. til 8 e.m. 666½ Main St. invid C. P. R. stationen. Tel.: Kontor: 28 013. Bostad: 42 679.

LEXIKON
Svenskt-Engelskt o. Engelskt-Svenskt. Bra hjälpreda för nykommare som fort önska lära engelska språket. Inbundet i läderband endast $1.00, portofritt.
SVENSKA CANADA-TIDNINGEN
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.